

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩІЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ПРИДНІПРОВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ БУДІВництва та архітектури»
КАФЕДРА філософії
(повна назва кафедри)

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної

та навчальної роботи

Р. Б. Папірник

2019 року

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія політичної думки

(назва навчальної дисципліни)

спеціальність	073 «Менеджмент»
освітньо-професійна програма	«Менеджмент та адміністрування»
освітній ступінь	бакалавр
форма навчання	дenna
розробник	Білополий Віктор Васильович (прізвище, ім'я, по батькові)

1. АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Дисципліна «Історія політичної думки» висвітлює весь спадок знань про суспільство за декілька столітній період, які включають у себе різноманітні ідеї, погляди, теорії, вчення, доктрини, які повпливали на формування політичної ідеології та світогляду в конкретні періоди світової історії. Ці знання не втратили своєї важливості і до сьогодення і для студентів економічного факультету будуть мати певний інтерес.

2. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

	Години	Кредити	Семестр	
			V	
Всього годин за навчальним планом, з них:	90	3	90	
Аудиторні заняття, у т.ч:	30	1	30	
лекції	30		30	
лабораторні роботи	-		-	
практичні заняття	-		-	
Самостійна робота, у т.ч:	60	2	60	
підготовка до аудиторних занять	5		5	
підготовка до контрольних заходів	15		15	
опрацювання розділів програми, які не викладаються на лекціях	30		30	
написання і захист рефератів	10		10	
підготовка до екзамену	-		-	
Форма підсумкового контролю			залік	

3. СТИСЛИЙ ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни «Історія політичної думки» є засвоєння уявлень про історію розвитку знань про політику, зрозуміти закономірності процесу суспільної еволюції та відображення її у поглядах та теоріях мислителів різних епох, застосовувати отриману інформацію у аналізі сучасних політичних подій.

Завдання дисципліни «Історія політичної думки» є:

- ознайомлення та застосування студентами основних понять та термінів історії політичної думки на рівні їх відтворення, тлумачення та застосування;
- ознайомлення та застосування студентами філософсько-політичних ідей епохи Середньовіччя, Реформації, Відродження, Просвітництва;
- надати студентам допомогу у розумінні сучасних доктрин в західній політичній науці;
- формування вмінь та амплітуду політичних концепцій світової та вітчизняної науки та вироблення навичок проводити порівняння концепцій і робити висновки для сучасності.

Пререквізити дисципліни: «Історія і культура України»

Постреквізити дисципліни: «Філософія», «Історія економічних вчень», «Правознавство».

Компетентності:

ЗК1 – Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК9 – Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК10 – Здатність до проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК13 – Здатність діяти соціально відповідально та свідомо, цінувати та поважати різноманітність та мультикультурність

СК15 – Розуміння принципів і норм права, а також національних, міжнародних і галузевих стандартів та використання їх у професійній діяльності.

СК12 – Здатність аналізувати ринкове становище організації та умови діяльності з врахуванням тенденцій розвитку національного та міжнародних ринків.

Заплановані результати навчання: У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

РН1 – Знати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського суспільства, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина України.

вміти:

РН2 – Зберігати моральні, культурні, наукові цінності та примножувати досягнення суспільства, діяти соціально відповідально та свідомо на основі етичних міркувань з повагою до різноманітності та мультикультурності, дотримуватися принципів здорового способу життя.

РН12 – Оцінювати правові, соціальні та економічні наслідки функціонування організацій.

РН16 – Демонструвати навички самостійної роботи, гнучкого мислення, відкритості до нових знань, бути критичним і самокритичним.

Методи навчання: словесні (пояснення, бесіда, діалог) і наочні (ілюстрація, демонстрація), метод проблемного викладу.

Форми навчання: групові, колективні.

4. СТРУКТУРА (ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН) ДИСЦИПЛІНИ

Назва змістових модулів і тем	Кількість годин, у тому числі				
	усього	л	п	лаб	с/р
Змістовий модуль 1. Етапи розвитку політичної думки					
1. Предмет курсу «Історія політичної думки». Політична думка Стародавнього світу	6	2	-	-	4
2. Політична думка Середніх віків	5	2	-	-	3
3. Розвиток політичних ідей в епоху Відродження	6	2	-	-	4
4. Політичні ідеї мислителів Нового часу	9	4	-	-	5
5. Соціально-утопічний напрям політичної думки	6	2	-	-	4
6. Ліберальні та консервативні концепції політики	6	2	-	-	4
7. Формування та розвиток марксистської політичної думки	6	2	-	-	4
8. Соціал-демократична політична думка	6	2	-	-	4
9. Розвиток російської політичної думки(XVIII-XIX ст.)	6	2	-	-	4
10. Основні напрямки політичної думки на Заході у ХХ столітті	9	4	-	-	5
11. Зародження і розвиток політичної думки в Україні	9	4	-	-	5
12. Політичні доктрини та політична ідеологія сучасності	6	2			4
Написання та захист реферату	10				10
Разом за змістовим модулем 1	90	30	-	-	60
Усього годин	90	30	-	-	60

5. ЛЕКЦІЙНИЙ КУРС

№ заняття	Тема занять	Кількість годин
1	<u>Політична думка Стародавнього світу.</u> Передумови появи знань про політику. Погляди на владу, державу в країнах Стародавнього сходу. Релігійно-міфологічні засади ранніх деспотій. Філософсько-політичні здобутки давньогрецьких авторів. Поліс та антична демократія в творах Платона та Аристотеля. «Політика- як мистецтво управління». Реалістичні сприйняття та теоретичні узагальнення знань про суспільство. Розвиток античної політико-правової традиції у Стародавнього Римі.	2

2	<u>Політична думка Середніх віків.</u> Богословське трактування- як особливість політичної думки середньовіччя. Християнство-державна релігія, його роль в суспільному житті тогочасної Європи. Християнсько-політичні теорії: Аврелій Августин, його філософсько-теологічний спадок. Держава як частина універсального божественного порядку в творчості: Фоми Аквінського. Фундатор католицизму, авторитет у сфері філософського права так і в політичній науці.	2
3	<u>Розвиток політичних ідей в епоху Відродження.</u> Занепад феодалізму та зародження нових буржуазних відносин, формування світського світогляду, гуманізму, демократизму, антропоцентризму. Нікколо Макіавеллі- деморалізація політики та абсолютизація держави, реалій, прагматик, засновник політичної науки. Реформація та подолання засилля церкви в політиці, зміни взаємовідносин церкви та держави. Мартін Лютер. Томас Мюнцер, Жан Кальвін. Ідеологія французького реформаторства- Жан Боден. Звільнення політичної думки із рамок філософії та теології.	2
4 5	<u>Політичні ідеї мислителі Нового часу.</u> Філософські та соціально-політичні концепції Просвітництва. Англійські Просвітники- Томас Гоббс та Джон Локк. Теорія суспільного договору та природного права, концепція правової держави. Французькі просвітники та раціоналістичне тлумачення політики. Шарль Луї Монтеск'є, Жан-Жак Руссо. Проблеми держави, демократії, політичної рівності, прав та свобод особистості в теорії та практиці американських просвітників- Т. Джefferson, Д. Медісон, О. Гамільтон.	4
6	<u>Соціально-утопічний напрям політичної думки.</u> Політичні утопічного комунізму. Релігійні та світські течії політичної утопічної думки. Ідеї утопічного соціалізму в поглядах і творах Т. Мора, Т. Кампанели. Утопічний соціалізм французьких мислителів: Ж. Мельє, Мореллі, Г. Маблі, Г. Бабеф. Політична думка критичного утопічного соціалізму: А. Сен-Сімон, Ш. Фурье, Р. Оуен.	2
7	<u>Ліберальні та консервативні концепції політики.</u> Європа у XIX- поч. XX століття- основні тенденції розвитку. Джерела та шляхи розвитку консерватизму та буржуазного лібералізму. Теорії і практики консерватизму: Е. Берк, шотландська школа. Ідейно-політичні основи американського консерватизму. Історична школа права- німецький консерватизм. Консерватизм у Франції- Жосеф де Местр.	2
8	<u>Формування та розвиток марксистської політичної думки.</u> Послідовники марксизму. Соціально- економічні та ідейні умови появи марксизму. К. Маркс та Ф. Енгельс про суспільний розвиток та політичні проблеми переходу від капіталізму до соціалізму. Матеріалістичне розуміння історії та «історична місія пролетаріату». Суспільно-економічна формація, пролетарська соціалістична революція. Ліквідація буржуазії як класу та встановлення диктатури пролетаріату. Роль політичної організації- партії комуністів. Політичні ідеї марксизму в Західній Європі у ХХ столітті. Ленінізм. Криза та критика марксизму.	2
9	<u>Соціал-демократична політична думка.</u> Базові положення і цінності демократичного соціалізму. Едуард Бернштейн. Критика марксизму. Соціалізм через демократію, свободу, справедливість, рівність, солідарність. Еволюція політичних поглядів західної соціал-демократії в другій половині ХХ століття. Соціал-демократія в сучасному світі. Соціал-демократична думка в Україні.	2

10	<i>Розвиток російської політичної думки(XVIII-XIX ст.).</i> Політична думка часів абсолютизму. Політичні погляди Олександра Радищева та декабристів. Політична творчість російських демократів- Д. Писарєв, О. Герцен, В. Бєлінський, М. Добролюбов, М. Чернишевський. Політичне кредо слов'янофілів і західників. Російський політичний лібералізм- Б. Чичерін, В. Соловйов, Л. Петражицький, П. Новгородцев, Б. Кистяковський.	2
11 12	<i>Основні напрямки політичної думки на Заході у ХХ столітті.</i> Теорія еліт та соціал-дарвіністські концепції суспільного розвитку(В. Парето, Г. Моска, Т. Карлейн, Г. Спенсер, Л. Гумплович). «Плебісцитарна теорія демократії» М. Вебера. Модель плебісцитарної республіки. Класифікація партій на патронажні та ідеологічні. Теорії плюралістичної демократії: Д. Белл, М. Дюверже, Р. Даль, Р. Дарендорф, Р. Арон. Політичні ідеї неоконсерватизму. Доктрина технократії та конвергенції: О. Тоффлер, Ж. Фурастье, З. Бжезинський. Політична філософія екзистенціалізму й лівого радикалізму: К. Ясперс, М. Хайдеггер, Жан-Поль Сартр, А. Камю, Е. Фромм, Г. Маркузе, Ю. Хабермас.	4
13 14	<i>Зародження і розвиток політичної думки в Україні.</i> Череда політичних ідей Київської Русі. Політичні ідеї мислителів Київської Русі. Розвиток суспільно-політичної думки XVI-XVIII століття(козацько-гетьманський період). Києво-Могилянська академія. Суспільно-політичне життя козацтва. Конституція 1710р., Пилип Орлик. Кирило-Мефодіївське братство та його ідеї. Проблеми державності, демократії та політичних відносин в суспільно-політичній думці другої половини XIX- поч. XX ст.: М. Драгоманов, І. Франко, Леся Українка. Політична та історична концепції М. Грушевського. Політичні ідеї в Україні у ХХ ст. М. Міхновський, В. Липинський, Д. Донцов, В. Винниченко, М. Хвильовий.	4
15	<i>Політичні доктрини та політична ідеологія сучасності.</i> Неоконсерватизм, неолібералізм, тоталітарні доктрини, комунізм, фашизм, нацизм, сіонізм, анархізм. Ідеологія нових соціальних рухів: фемінізм, екологізм, антиглобалізм.	2

6. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Згідно з навчальним планом практичні заняття не передбачені.

7. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Згідно з навчальним планом лабораторні заняття не передбачені.

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ п/п	Вид роботи / Назва теми	Кількі сть годин
1	Підготовка до аудиторних занять	5
2	Підготовка до контрольних заходів	15
3	Виконання та захист реферату	10
Опрацювання розділів, які не викладаються на лекціях		
4	1. <i>Предмет курсу «Історія політичної думки». Політична думка стародавнього світу.</i> Платон та Аристотель про політику та державу.	2

2.	<u>Політична думка Середніх віків.</u> Християнсько-філософські ортодоксії, Августин «Сповідь», «Град божий».	2
3.	<u>Розвиток політичних ідей в епоху Відродження.</u> Формування світського світогляду. Деморалізація політики – Нікколо Макіавеллі: «Історія Флоренції», «Володаръ», Мартін Лютер – 95 тез – взаємовідносини церкви і держави, критика католицтва.	2
4.	<u>Політичні ідеї мислителів нового часу.</u> Філософські та соціально-політичні концепції. Т. Гоббс – «Левіафан», література епохи Просвітництва – Вольтер, Гольбах, Руссо; художня – Дефо, Свіфт, Гете, Шиллер.	2
5.	<u>Соціально-утопічний напрям політичної думки.</u> Утопічні соціальні ідеали в теоріях суспільного розвитку. Утопічний соціалізм. «Утопія...» Томаса Мара та «Місто сонця» Томазо Кампанели. Шляхи перебудови існуючого суспільства в «Заповіті» Жана Мельє, у діяльності «Змови рівних» Бабефа. Маблі про права та обов'язки громадянина. Утопії XIX століття: Сен-Симон, Ш. Фурье, Р. Оуен та Моделі майбутнього.	2
6.	<u>Ліберальні та консервативні концепції політики.</u> Основні шляхи розвитку буржуазної політичної думки. Класики лібералізму І. Кант, Г. Гегель(твори), І. Бентам, Б. Констан, О. Конт, Дж. С. Мігель. Едмунд Берк- засновник класичного консерватизму- «Роздуми про революцію у Франції». Жосеф де Местр і його «Роздуми про Францію»- критика революції. Американський консерватизм.	2
7.	<u>Формування та розвиток марксистської політичної думки.</u> К. Маркс та Ф. Енгельс про суспільний розвиток та політичні проблеми переходу від капіталізму до соціалізму: «Маніфест комуністичної партії», «Принципи комунізму», « До критики політичної економії», « Критики Готської програми», «Капітал», «Вісімнадцяте Брюмера Луї Бонапарта».	2
8.	<u>Соціал-демократична політична думка.</u> Соціалізм еволюційний, нерадикальний, реформаторський- соціал-демократизм. Е. Бернштейн: «Кінцева мета- ніщо, рух- все!» Теорія соціального прогресу К. Каутського. Діячі європейської соціал-демократії. Ідеологія сучасної соціал-демократії та «шведська модель» соціалізму.	2
9.	<u>Розвиток російської політичної думки XVIII-XIX ст.</u> Політична думка часів абсолютизму. Політичні погляди О. Радищева- «Подорож з Петербургу до Москви», ода «Вольність- засудження самодержавства, кріпацтва, беззаконності та безправ'я- російських реалій. Політична творчість російських демократів: О. Герцен- «Листи з Франції та Італії»; «Листи до мандрівника»; Чернишевський М.Г. – «Барським селянам від їх добродійв уклін», листи, нариси; М. Добролюбов та його «Проект соціально-політичної програми».	4
10.	<u>Основні напрямки політичної думки на Заході у ХХ столітті.</u> М. Вебер та його соціально-політичні концепції «Протестантська етика та дух капіталізму». Доктрина технократії та конвергенції- З. Бжезинський. Політична філософія екзистенціалізму й лівого радикалізму: К. Ясперс; А. Камю, Жан-Поль Сартр(художні твори); Е. Фромм « Мати або бути».	4
11.	<u>Зародження й розвиток політичної думки в Україні.</u> Проблеми державності та демократії в суспільно-політичній думці України другої половини XIX століття. М. Драгоманов, І. Франко, Леся Українка(твори). Політична та історична концепції М. Грушевського- «На порозі нової України». Політичні ідеї в Україні у ХХ ст.: В. Винниченко «Заповіт борцям за незалежність», Д. Донцов «Історія розвитку української державної ідеї».	4

	12. <i>Політичні доктрини та політична ідеологія сучасності.</i> Особливості неоконсерватизму та неолібералізму - причини появи: США, Великобританія, Німеччина. Неоліберальні реформи. Тоталітарні доктрини та їх живучість - причини. Ідейна основа фемінізму, екологізму, антиглобалізму, як сучасних соціальних рухів. Коротка історія, сучасна специфіка.	2
--	--	---

9. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Методи контролю, які застосовуються при перевірці знань: письмова робота, усне опитування, практична перевірка, а також методи самоконтролю та самооцінки.

10. ПОРЯДОК ТА КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ

Підсумкова оцінка з дисципліни, яка виставляється в залікову відомість, є сумою балів, нарахованих за наступні види робіт:

1	Систематичне відвідування лекцій (по 1 балу)	15
2	Конспект лекції та самостійної роботи (конспект першоджерел)	15
3	Опрацювання розділів програми, які не викладаються на лекціях	25
4	Підготовка, виконання та захист реферату	15
5	Виконання поточної контрольної роботи	30
		100

Бали за відвідування лекцій:

11-відвідування лекцій без пропусків.

Бали за конспект:

15-12 - конспект охайнний та містить весь лекційний матеріал;

11-7 - конспект неповний, в ньому відсутні декілька лекцій або питань для самостійної роботи;

6-1 - конспект неохайнний, неповний, відсутня більша кількість лекцій та завдань самостійної роботи.

Розділи програми, які не викладаються на лекціях, опрацьовуються самостійно та захищаються студентом в усній формі:

25-19 - студент добре опрацював весь матеріал з глибоким його усвідомленням, добре орієнтується у даному курсі;

18-12 - конспект майже повний, але студент не володіє інформацією в повному обсязі;

11-6 - в конспекті відсутні деякі теми і відповідно студент знає не весь матеріал;

5-1 - відсутня більша частина матеріалу, студент поставився формально.

Підготовка, виконання та захист реферату оцінюється у **15** балів:

15-12 - чітко сформульована мета реферату, розділи плану логічно пов'язані між собою, тема розкрита у повному обсязі. Студент показує самостійність у формулюванні висновків, узагальнені. Правильно оформлені посилання та список використаних джерел.

11-7 - реферат містить помилки у оформленні; студент в цілому орієнтується у темі, але в окремих питаннях допускає помилки;

6-1 - у оформленні реферату допущені грубі помилки; студент частково володіє матеріалом.

Виконання контрольної роботи поточного контролю оцінюються у 30 балів. Робота містить два питання, кожне з яких оцінюється від 30 до 1 балів. Бал за роботу вираховується як середній бал за два питання.

30-25 - студент володіє матеріалом, дає визначення, типології, посилається на приклади сучасних наук і педагогіки вищої школи, соціальних подій та процесів;

24-20 - студент в основному орієнтується в матеріалі, але допускає неточності, незначні помилки, обізнаний в педагогіці вищої школи;

29-15 - студент лише частково розкриває питання, слабо в них орієнтується, погано ознайомлений із теоретичними питаннями та з процесами, що їх репрезентують;

14-1 - студент невірно відповідає на питання, або недостатньо в необхідному обсязі, не цікавиться педагогікою вищої школи, сучасним науковим та суспільним життям.

Порядок зарахування пропущених занять: усне відпрацювання пропущеної теми на консультації з наданням конспекту лекції.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Андрусяк Т. Г. Історія політичних та правових вчень: Навч.посібник. – Львів: ЛНУ імені І.Франка, 2001. – 218 с.
2. Аристотель. Політика. Сочинения: В 4-х т. Т.4/ Пер. с древнегреч./Общ. ред. А. И. Доватура. – М.: Мысль, 1983.- С.375-644.
3. Бебік В. М. Політологія для політика і громадянина: Монографія. – К: МАУП, 2003.
4. Безродний Є. Ф., Уtkін О. І. Історія політичних вчень: Навчальний посібник – К.: В.Д. «Професіонал», 2006. – 432 с.
5. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики: концепції практика. – К.: «Основи», 2000. – 654 с.
6. Джон Локк. Два трактата о правлении. Сочинения: В 3-х т./Пер. с англ. И лат. Т.3/ Ред. и сост., автор примеч. А. Л. Субботин. – М.: Мысль, 1988. – С.135-406.
7. Енциклопедія політичної думки. – К.: Дух і Літера, 2000. – 472 с.
8. Історія вчень про право і державу: Хрестоматія для вузів, під. ред. Г.Демиденко. Х.: Легас, 2002. -922 с.
9. Історія розвитку політичної думки: курс лекцій/ В. В. Мадіссон та ін. – К.: «Либідь», 1996. – 176 с.
10. История политических и правовых учений. Учебник для вузов. Изд. 2-е, стериотип. Под общ. ред. В. С. Нерсесянца. – М.: Издательская группа ИНФРА-М – Норма, 1997. – 736 с.
11. Колбеч Г. К. Політика: основні концепції в суспільних науках. – К.: КМ Академія, 2004. – 127 с.
12. Конституція України: чинне законодавство на 01 листопада 2018 р.: Офіц. текст. – К.: Алерта, 2018. – 80 с.
13. Платон. Сочинения в трех томах. Под общ. ред. А. Ф. Лосева и В. Ф. Асмуса. Пер. с древнегреч. Т.3 ч.2.- М.: «Мысль», 1972.– 678 с.
14. Політологічний енциклопедичний словник/ За ред. Ю. С. Шемшучика, В. Д. Бабкіна, В. П. Горбатенка. – К.: Генеза, 2004. – 736с.

Допоміжна

1. Класики політичної думки від Платона до Макса Вебера. – К.: Тандем, 2002. – 584 с.
2. Політологічний словник: навч. посіб. Для студ. ВНЗ/ За ред. М. Ф. Головатого, О. В. Антонюка. – К.: МАУП, 2005. – 792 с.

1. Класики політичної думки від Платона до Макса Вебера. – К.: Тандем, 2002. – 584 с.
2. Політологічний словник: навч. посіб. Для студ. ВНЗ/ За ред. М. Ф. Головатого, О. В. Антонюка. – К.: МАУП, 2005. – 792 с.
3. Скиба В. Й. Вступ до політології. Екскурс в історію правничо-політичної думки / В. Й. Скиба, В. П. Горбатенко, В. В. Туренко. – К.: Основа, 1998. – 718 с.
4. Шульженко Ф. П., Андрусяк Т. Г. Історія політичних та правових вчень. – К.: Юрінком Інтер, 1999. – 304 с.
5. Шульженко Ф. П., Наум М. Ю. Історія вчень про державу і право: Курс лекцій/ За заг. ред. акад. АПрН України, д-ра юрид.наук, проф. В. В. Копєйчикова. - К.: Юрінком Інтер, 1997. – 192 с.

12. INTERNET-РЕСУРСИ

1. <http://politics.ellib.org.ua/pages-cat-10.html>
2. http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Polit/Index_Polit.php
3. <http://100pudov.com.ua/subject/64/>
4. <http://www.academyrh.info/>
5. http://ihtik.lib.ru/2012.03_ihtik_politolog/
6. http://www.rubricon.com/fes_1.asp
7. http://ualib.com.ua/b_65.html
8. <http://www.alleng.ru/edu/polit2.htm>

Розробник

(В. В. Білополий)

(підпис)

Гарант освітньої програми

(В. Т. Вечеров)

(підпис)

Силабус затверджено на засіданні кафедри

філософії

Протокол від « 24 » вересня 2019 року № 3